

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

De winterboodschapper

In de dagen van de ridderlijkheid reden in maliënkolders geklede ridders, gewapend met schild en speer, door het land om het goede te verdedigen en het kwade te straffen. Elke keer dat ze elkaar in de strijd bij de grote toernooien zouden tegenkomen, werd er eerst een boodschapper gestuurd om het gevecht aan te kondigen en de tegenstanders eerlijk te waarschuwen, zodat iedereen in alle opzichten voorbereid zou zijn en op zijn hoede zou zijn om de ander te ontmoeten, en verstandig te verdedigen of aan te vallen.

Dus, lieve kinderen, jullie moeten weten dat ook Winter, die gekleed komt in zijn ijzige wapenrusting, met zijn speer, de scherpe ijzel, een boodschapper voor zich uit stuurt, zodat we niet allemaal onvoorbereid zullen zijn op zijn nadering.

Het is een herfstnacht als deze boodschapper komt; alle warme septembermiddagen zijn voorbijgegaan en de rode oktoberzonsondergangen zijn bijna verdwenen; toch werpt het middaglicht, dat door de twee esdoorns schijnt, een karmozijnrode en gele gloed op de witte muur van mijn kleine kamer, en op de paden ligt een delicaat tapijt van gevlekte bladeren over de bruine grond.

Het is na middernacht als de boodschapper wordt geroepen; en hoewel zijn ridder fel, luid en brutaal is,

beweegt hij zich juist geruisloos voort en brengt zijn waarschuwing naar het hele land rondom. Door het kleine berkenbos komt hij en fluistert een enkel woord tegen de gouden bladeren die zo lichtjes aan de slanke takken hangen. Er gaat een kleine huivering door hen heen, waardoor ze allemaal op de grond fladderen, en de volgende ochtend vertellen hun bruine, verschrompelde randen een droevig verhaal.

Door het berkenbos haast hij zich naar de oever van de beek die door de lange vallei stroomt; want de muskusrat, die zijn huis onder de planken bank heeft, moet het nieuws horen en zich haasten om zijn hol van wintercomfort te voorzien voordat de beek bevroren is. Terwijl hij het weiland oversteeft, horen de veldmuis en de mol zijn waarschuwing en steken hun koppen bij elkaar om te zien wat ze het beste kunnen doen. De mol, die zelf nauwelijks kan zien, is immers altijd van mening dat in zulke gevallen twee koppen beter zijn dan één.

Voorbij de beek ligt het veld met pompoenen van boer Geert. "Ik zal jullie vanavond geen pijn doen", zegt de boodschapper terwijl hij tussen hen in sluipt; "Alleen een klein hapje hier en een hapje daar, zodat de boer morgenochtend kan zien dat het tijd is om jullie naar de schuur te brengen." De rapen staan aan de andere kant van het hek en kunnen niet anders dan weten dat de boodschapper is gekomen.

Maar in Lucy's bloementuin staan zonnebloemen en fuchsia's, theeroosjes en geraniums, tere, gevoelige planten, die geen koud woord kunnen verdragen, het

moet echt verschrikkelijk zijn geweest wat hij daar zei; want vóór zonsopgang hingen de prachtige planten zwart en verdord en geen enkele zorg van hun meesteres, geen glimlach of vriendelijke woorden kon hen weer naar boven doen kijken. De klimop had het dapper gedragen en liet alleen op zijn onderste bladeren, die tussen het gras lagen, een ijzige rand zien, waar vroeger de dauw hing.

Mijn twee esdoorns hoorden de oproep en gooiden hun vrolijke jurken uit, die verdorden en vervaagden toen ze in hopen op het trottoir vielen. De volgende ochtend liepen de kinderen die naar school gingen, tot hun enkels tussen de bladeren door en lachten van verrukking. En de esdoorns antwoordden dapper aan de boodschapper: "Laat hem nu maar komen, jouw ridder van de noordenwind en de storm en de natte sneeuw; wij hebben onze vrolijke bladeren laten vallen die hij van ons had kunnen afrukken. Laat hem maar komen; we hebben niets te verliezen. Zijn sneeuw zal onze wortels alleen maar warmer houden, en zijn wind kan de kleine nieuwe knoppen niet wegblazen die we koesteren, dik omhuld door de kou, om in de lente nieuwe bladeren te maken." En de iep en de linde en de paardenkastanje stuurden ook een soortgelijk moedig antwoord.

Over het hele dorpsplein ging de fluisteraar en liet een wit netwerk achter op het gras; en voordat de zon opkwam om zijn balken in de mazen te verstrikken en alles aan stukken te trekken, heeft de oude weduwe Lidia het vanuit het raam van haar huisje gezien en tegen zichzelf gezegd: "Nou, de winter komt eraan; ik moet een paar warme sokken klaarmaken voor de

jongens vandaag, en beginnen met de wanten van kleine Tommy voordat de week om is." En boer Geert staat bij zijn grote schuurdeur, terwijl de oostelijke hemel nog rood is, en vertelt Jake en Ben dat de pompoenen en rapen voor de nacht allemaal in de kelder en schuur moeten worden ondergebracht; want een vorst als deze is voor ieder mens een waarschuwing genoeg om zich op de winter voor te bereiden.

Meneer Groen, de tuinman, werkt de hele dag met matten en stro, waarbij hij zijn tere struiken en bomen warm vastbindt en verpakt; en de klimroos die tegen de westkant van het plein staat, moet worden beschermd tegen de koude

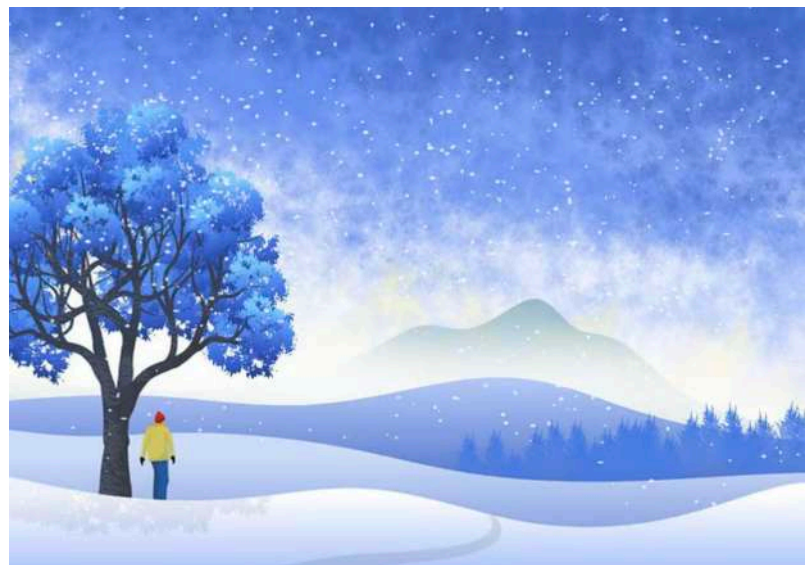
wind die daar binnenkort rondkruipt.

Wat gaat je moeder doen als ze de witte boodschap ziet die de boodschapper in zijn ijzige

handschriften over

het hele gazon heeft achtergelaten? Zal ze de mousseline jurkjes en de kleine roze geruite katoenen jasjes, de strohoeden en Franks witte broeken en zomerjasjes opbergen, net zoals de bomen hun zomerbladeren opzij gooien?

Niet helemaal zoals de bomen; want je kleren kunnen niet elk voorjaar nieuw gemaakt worden uit kleine bruine knopjes, maar moeten in de grote laden en

koffers worden opgeborgen, om de hele winter op je te wachten.

En kijk eens hoe je moeder de wollen kousen, warme petten en mutsen, wanten, mantels en wollen geruite jurken tevoorschijn zal halen; en je laat passen en opnieuw zal vermaken, zodat alle dingen klaar zijn. Want met zulke dingen bewapent ze haar kleine jongens en meisjes om de ridder te ontmoeten die met de noordenwind en storm komt.

De oude Margaret, die in het bruine huisje op de hoek woont, leest de boodschap van de Winterboodschapper net zo goed als je moeder, ook al kan ze geen woord uit een boek lezen. Maar hier zijn haar vijf jongens blootsvoets en haveloos, altijd in zomerkleding, en haar man ligt achterover met koorts.

Zij kan niet zo'n moedig antwoord terugsturen als je moeder. Maar je moeder, en de moeder van neef George, en oom James kunnen haar helpen een goed en moedig antwoord te geven; want hier is Franks jasje van afgelopen winter, veel te klein voor hem, maar precies goed voor kleine Jim; en uit vaders oude overjas zal ze twee warme kleine jasjes maken voor twee van de andere jongens. En hier zijn stevige nieuwe schoenen en wollen sokken, en comfortabel beddengoed voor de zieke man. Margaret stuurt nu een moedig antwoord, hoewel ze vanochtend op het punt stond te gaan huilen toen ze het bericht zag dat Winter had gestuurd.

Kijk om je heen, kinderen, als de boodschapper komt, en zie welke antwoorden de mensen hem geven. Ik heb je er een paar verteld. Jullie kunnen mij er vast nog veel meer vertellen voordat er weer een jaar voorbijgaat.